
Predgovor

ne pristupačne u reprintu. Do sada nisu prevedene (osim malih izvadaka)⁴ ni na koji živi jezik.

Kako je riječ o vrlo opširnom spisu transkripcija teksta i prijevod predstavljaju i opsežan posao i veliki izazov. Bilo je nemoguće pristupiti transkripciji, prijevodu i objavljuvanju cijelog djela odjednom, a i tehnički bi bilo teško provedivo objaviti cijele *Peripatetičke rasprave* u jednoj knjizi. Ta bi knjiga, naime, bila prevelika, nepriručna i nepraktična za čitanje.

Budući da se *Peripatetičke rasprave* sastoje od četiri intencionalno povezana, ali filozofsko-tematski jasno diferencirana četiri sveska, odlučile smo prvo transkribirati, prevesti i objaviti svezak po svezak. I u tom slučaju bit će to velike knjige, ali ipak prikladne za čitanje i istraživalački rad kojemu su ova transkripcija i prijevod i namijenjeni.

Sljedeća je odluka bila o tome kojim sveskom započeti prevođenje i objavljanje. Odlučile smo da ne ćemo započeti prvim sveskom koji je najvećim dijelom Petrićev prikaz bio-bibliografije peripatetizma, nego drugim i trećim sveskom u kojima je jasno izražen filozofski stav Petrićev, njegovo tumačenje ne samo Aristotelove filozofije, nego i interpretacija platoničke tradicije. Stjecajem okolnosti treći će svezak biti objavljen nešto prije drugog sveska što ne predstavlja nikakvu poteškoću jer argumentacija ne slijedi povezano iz sveska u svezak. Svaki svezak predstavlja zasebnu cjelinu, ali ipak tako da je u svakom pojedinom prisutan Petrićev temeljni filozofski stav, jedanput ekspliciran na tematici slaganja Aristotela i njegovih preteča, a drugi put na tematici neslaganja i razmimoilaženja. Svezak o podudaranju Aristotela s pretečama i svezak o neslaganju Aristotela i njegovih preteča izraz su, lice su i naličje istog filozofskog stava pri čemu niti lice prethodi naličju, niti obratno.

⁴ Već prije bila je prevedena i objavljena četvrta i sedma knjiga trećeg sveska *Discussiones peripateticae*. Četvrta knjiga u izdanju: Franjo Zenko, *Starija hrvatska filozofija*, Hrestomatija filozofije, Zagreb 1997. (preveo A. Pavlović), a sedma knjiga u izdanju: Erna Banić-Pajnić, Mihaela Girardi Karšulin, Marko Josipović, *Magnum miraculum – homo; Veliko čudo – čovjek*, Zagreb 1995. (Preveo Nečas Hraste) U ovo izdanje ti prijevodi nisu preuzeti.